

Skat ved eftergivelse af gæld i fremmed valuta – personer

Når en fysisk person får eftergivet gæld, udløser det som udgangspunkt kun beskatning i det omfang, gælden havde en værdi for kreditor, dvs. i det omfang personen kunne have indfriet gælden. Når en bank eller en anden uafhængig kreditor eftergiver en gæld, vil det normalt være fordi, man ikke mener, at debitor kan indfri gælden, og at den derfor ikke har nogen værdi for kreditor. I disse tilfælde er udgangspunktet derfor, at gældseftergivelsen ikke udløser nogen beskatning, når debitor er en fysisk person.

Landsskatteretten har imidlertid ved en nylig afgørelse slået fast, at dette kun gælder ved eftergivelse af gæld i danske kroner, men ikke ved eftergivelse af gæld i fremmed valuta.

Det betyder, at hvis en person får eftergivet gæld i fremmed valuta, sker der som udgangspunkt beskatning af hele det eftergivne beløb, uanset om personen kunne eller skulle have indfriet gælden, dvs. om fordringen havde nogen værdi for kreditor.

Vi har nedenfor beskrevet reglerne, Landsskatterettens afgørelse og virkningerne heraf.

Grundreglen om gældseftergivelse

Grundreglen for beskatning ved gældseftergivelse for personer findes i Kursgevinstlovens § 21. Den fastslår, at personer kun beskattes ved en gældseftergivelse i det omfang gælden nedskrives til et beløb, der er lavere end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for eftergivelsen.

Hvis der er tale om gæld til en bank eller en anden kreditor, der er uafhængig af debitor, vil en eftergivelse normalt ikke udløse beskatning, da en uafhængig kreditor ikke vil have nogen grund til at nedskrive sin fordring

til et beløb, der er lavere end fordringens værdi – altså det beløb, som kreditor kunne forvente at kunne inddrive fra debitor. Begrundelsen for reglen er da også, at man jo i realiteten ikke har nogen gevinst ved at få eftergivet en gæld, som man alligevel ikke kunne eller skulle betale.

Bestemmelsen omtaler slet ikke spørgsmålet om valuta og gælder derfor efter lovtæksten ved eftergivelse af både gæld i danske kroner og gæld i fremmed valuta

Gæld i fremmed valuta

En anden grundregel i Kursgevinstlovens § 23 fastslår, at personer er skattepligtige af gevinster på gæld i fremmed valuta (og tilsvarende har fradrag for tab på gæld i fremmed valuta).

Denne bestemmelse omtaler ikke forholdet til bestemmelsen om beskatning ved gældseftergivelse.

Eftergivelse af gæld i fremmed valuta

Det fremgår dermed ikke af lovtæksten, om en eftergivelse af gæld i fremmed valuta skal beskattes efter reglen i Kursgevinstlovens § 21, hvor udgangspunktet er, at der ikke sker beskatning, eller efter reglen i Kursgevinstlovens § 23, hvor udgangspunktet er fuld beskatning af det eftergivne beløb. Der er heller ikke taget stilling til spørgsmålet i forarbejderne til Kursgevinstloven.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten har imidlertid med en afgørelse af 18.12.2023 taget stilling til spørgsmålet.

Sagen vedrørte en kommanditist i et K/S, der havde ejet en fast ejendom i udlandet, og hvor det ved salget af ejendommen med tab kunne konstateres, at den

udækkede prioritetsgæld i ejendommen, som var i fremmed valuta, herefter bortfaldt og således blev eftergivet. Spørgsmålet var herefter, hvordan kommanditisten skulle beskattes af sin andel af denne eftergivelse af gæld i fremmed valuta.

Landsskatteretten fastslog med sin afgørelse, at Kursgevinstlovens § 21 ikke omfatter gældsafgivelse af gæld i fremmed valuta, men at beskattningen skal ske efter Kursgevinstlovens § 23. Det betød, at kommanditisten blev beskattet af hele sin andel af den eftergivne gæld og altså uden hensyn til, at gældens værdi for kreditor måtte anses for at være 0 på eftergivelsestidspunktet.

Landsskatteretten har imidlertid ikke begrundet sit synspunkt, men har alene henvist til, at Østre Landsret i SKM2021.586.ØLR har lagt til grund, at Kursgevinstlovens § 23 har forrang for Kursgevinstlovens § 21 ved eftergivelse af gæld i fremmed valuta, og at denne dom efterfølgende blev stadfæstet af Højesteret med SKM2023.146.HR.

I den sag, som Østre Landsret og Højesteret tog stilling til, var spørgsmålet om beskattning efter Kursgevinstlovens § 21 dog ikke gjort gældende, og Østre Landsrets bemærkning om, at det ikke er denne bestemmelse, men Kursgevinstlovens § 23, der skal anvendes ved eftergivelse af gæld i fremmed valuta, er heller ikke nærmere begrundet.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at Landsskatteretten med sin afgørelse har fastslået, at personer skal beskattes af hele det eftergivne beløb ved eftergivelse af gæld i fremmed valuta, uden at der er angivet nogen egentlig begrundelse for dette synspunkt.

Virkningerne af Landsskatterettens afgørelse

Landsskatterettens afgørelse af 18.12.2023 er endnu ikke offentliggjort af Skattestyrelsen med SKM-nr., men det forventes at ske inden længe.

Det er uvist, om afgørelsen bliver indbragt for domstolene, og Landsskatterettens afgørelse er derfor indtil videre udtryk for gældende ret.

Det må derfor antages, at både Skattestyrelsen og Landsskatteretten fremover vil lægge til grund, at eftergivelse af gæld i fremmed valuta medfører fuld beskattning af det eftergivne beløb efter Kursgevinstlovens § 23, og at Kursgevinstlovens § 21 derfor kun anvendes ved eftergivelse af gæld i danske kroner.

En ændring af denne retstilstand kan formentlig kun ske ved en dom, dvs. hvis spørgsmålet indbringes for domstolene, eller ved en lovændring, der ikke umiddelbart kan forventes.

Afsluttende bemærkninger

Hvis der er spørgsmål til Landsskatterettens afgørelse eller virkningerne, er du velkommen til at kontakte [din daglige revisor](#) eller [Beierholms skatteafdeling](#).

Karsten Gianelli
Senior Manager, selskabsskat,
Beierholm
E-mail: kgi@beierholm.dk
Tel.: 39 16 63 19

